

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTIPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS HÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. Essösy Bela.

Kiadó tulajdonos:
Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Népszámlálás.

A legszomorubb népszámlálás Magyarországon 1243 évben volt, minekutána a tatárok kitakarodtak szomorú hazánkból. Bélának még egyszer kellett az országot megalapítania. Hol lennének mi ma, ha a tatardulást az ég kegyelme leveszi a válunkról? Bizvást beszélhetnénk a magyar imperiumról ami most néha-néha újságpapíron van csak.

A mostani népszámlálás, ámbár négy-öt évtized rendkívüli fejlődését nem fogja mutatni, de — azt hisszük — egy expensiv, nemzet fejlődésének képét tárja fel. Nem lesz a mostani népszámlálásnak — jelek szerint — olyan hatalmas nemzeterősödést feltűntető végső számszerű eredménye, mint az előbb megejtett négy elődének, — hiszen azóta két nevezetes nemzeti csapás ereszkedett ránk: az amerikai kivándorlás és az egyke. Amerikában másfél millió magyar él; valószínűleg háromszor annyi, mint amennyi Árpád apánkkal a munkácsi platón erre a szép országra tekintett; — s hogy az egyke nemzeti átka mennyi vérvesztéseket okozott: azt csak a jó Isten s valamennyire hozzávetőlegesen a statisztika mondaná meg, ha érdemes volna az előbbi nemzeterősödésből számszerű következtetéssel arra rámutatni — a mi nincs.

De ismételjük: a népszámlálás még így is fejlődésre fog rámutatni s egyben a politikának direktirátát ad, hogyan kelljen birtokpolitikai s örökösödési törvényeink változ-

tításával a jellegzetesen ma még Dunántulra helyezkedő egyke ellen megküzdeni. Az amerikai invázió ellen, — minden jel arra mutat, — maga Amerika fog már a legközelebbi években erélyes törvénnyel védekezni.

De ezeket a dolgokat csak érintjük. A népszámlálás aktualitása tollunk alá két örvendetes jelenség megrögzítését nyújtja.

Az egyik: hogy az ország kulturája négy évtized alatt óriásit haladt, amit a népszámlálás zavartalan s precíz eszköze beszédesen mutat. Ma már akkora kulturfokon áll az összes népünk, hogy a népszámlálás nagy nemzetgazdasági és nemzetfejlődési jelentőségét átlátja. S osztóban van egy előítélet, mely az adóemelés félelmében mindenféle csalafintosságokkal, az adatok meghamisítására s eltitkolására törekszik. Adassék-becsület a parasztnépnek, de ahol ezért megilleti.

A másik megjegyzésünk az: hogy a népszámlálás precíz lebonyolítását legfőképpen a magyar néptanítóságnak köszönjük. Adassék-elismerés a néptanítói karnak egyrészt, mert átérzve ezen munkájának jelentőségét a leghatározottabban végezte s ezen alapszik majd a statisztikai sommázatoknak valósága, másrészt, hogy munkásságát átadva ez országos jelentőségű célnak, megtisztítja a közigazgatásnak ama jellegétől, melyből a kevés értelem mégis, adóemelését deriválna. A tanító, mint a szülők helyetese s úgy is mint a szülők gyermekeinek oktatója. Kivételes bizalmat élvez. Merjük hir-

detni, hogy általánosságban lelkes és tanító előtt a valóságot elhallgatni, enyhén szóban súlyosítani, nem szokot a nép. Hogy tanítók végzik e népszámlálást, abban a becsületesen végrehajtott munkának nagy garanciát bírjuk. Ismétellen a nyilvánosság előtt elismeréssel vagyunk ezért a munkáért, melyet sajnos éppen községi háztartásunk szegénysége immár nem is tudunk akként honorálni, mint kellene. Éljék be az erkölcsi elismeréssel, melyet ime a sajtó nyújt és melyet a többség bizonyosan nyújtani fog.

Színház.

Már lapunk múlt számában jeleztük, hogy városunkba szintársulat érkezett. — Megvalljuk, ősmerte közönségünk elég könnyes izlését és tudva azt, hogy igényeit csak fokozta a nyáron itt időző Szalóky zenekarral felszerelt társulata, igen kételkedtünk abban, hogy Tóváriak kis társulata megfeleljen e fokozott igényekkel arányban álló várakozásnak. — A társulat egy heti szerepléséből vonva ítéletünket örömmel constatáljuk, hogy csalódtunk. — Igaz, hogy a társulat kevés számú tagból áll, de ezek azután képzettek és ügyesek.

A társulat Bernsein „Tolvaj” című darabjában mutatkozott be. Ezzel egy csapással kivívta a közönség meglegedését és szeretetét. — Az összes szereplők hozzá járultak ehhez, de különösen meg kell emlékeznünk Losonczy Ilonkától, a kitűnő Lévy-

TÁRCSA.

A három nemzeti szépről.

Felolvasta a szécsényi iparos és kereskedő ifjak körének 1910. december 26-án tartott mulatságán **Dr. Essösy Bela.**
(Folyt. és vge)

A paradicsomban is ének volt hallható. Igaz, hogy angyalok karától. De azért tény az, hogy a nóta és zene olyan régi, mióta a milyen régi az ember.

A mi nemzetünk nagymértékű nép keverékből áll, következménye ennek az, hogy zenékben is sok ősi török és más jellemzősokra találunk. Vámbéri dalaink bánatos, husongó jellegét ázsiai eredetűnek tartja. Szerinte valamennyi ázsiai, de kivált az uraltáji nomád népek dalaiban is borongó kedélyhangulatot, mélységes bubánatot találunk Példa erre a „sirva vigad a magyar” című nóta.

Igaza van! Tudjuk, hogy mily lélekemelő azon látvány, a mint a magyar mulat: lelki szemünk elé idézhetjük a mit a mu-

lató magyar a cigány hegedűjének vagy cimbalmának bánatos borongó nótáját lélekzetét is vissza vonva hallgatja, majd lehajítja fejét és zokog mintha már a világ vége a küszöbön lenne. — majd meg a frissnek felzendülése fokosát megforgatva felszökken mintha a világot hívna harcra. Ugy-e bámulatos temperamantum? Az ellentétes érzelmek ily gyönyörű találkozása valóban lélekemelő. Egyik sem megy a végletekig. Az öröm nem őrít a bánat pedig nem okoz kétségbeesést.

A magyar nótáról azt tartjuk, hogy szép, ugyanezt mondják az idegenek is, a nóta pedig hang festő zene lévén, — nálunk a hang festő zene áll a legmagasabb niveauun. Már a nótának is 3 fajtát ismerjük 1.) hallgató nóta, nem egyéb, mint egy darab hus a népéletből.

Ilyen szép alakja:

Kondorosi csárda mellett

Gulya ménes ott legelget

Csárdabeli szép asszony nál

Bort iszik az öreg bojtár.

Isteni adomány a nyelvünknek és szép

érzékünknek a mikor képes egy egész tragédiát visszatükrözteni egy-két verssor. Ime Pálfi István szeretőmet szerette. Karabélyom törvényt tett ő felette.

Másik faja a nótának a magyar lassu. Ezek is bánatosak, de a ért élénkebbek. Példái: Maros vize folyik csendesen. Zsindeleyezik a kaszárnya tetejét.

Harmadik faja a nótának a magyar friss s szép példái ezek: Kis szekeres, nagy szekeres, Érik a, Érik a buzakalász stb.

Nagy hatással volt a zenénkre az egyházi zene is és pedig a római egyház régi dalai, de különösen protestáns egyház énekeinek a befolyását látjuk erősen. Ilyen eredetű dal: Verd meg pajtás a temetőt, Bus az idő bus vagyok én magam is.

Zenénk és nótánk körében fontos szerepet játszanak a cigányok. A magyar nép élete nem képzelhető el nélkülük. Ez magát a híres Lisztet is meg tévesztette a midőn kutatásai közben arra a kijelentésre ragadtatta magát, hogy nekünk magyaroknak nincsen zenénk, mert a mi van az nem a miénk, hanem cigányainké. Anyi tény, hogy a

ról és főleg a szécsényi közönség régi kedvencéről Kovách Kálmánról.

Pénteken a „Tiszteletes ur kalandjai” című bohózat került színre. — A pompásan előadott darab mindvégig derűs hangulatba tartotta a közönséget. Különösen meg kell emlékeznünk Gyenes Etáról, a kit a jelenlevő szépszámú közönség zajos tapsal ünnegett ki.

Silvester estéjén a társulat majdnem összes tagjainak közreműködésével kabarett volt. A conferancier színtjét igen ügyesen és szellemesen Veszprémi töltötte be. — A sok jó szám közül igazán művészi nyújtott Losonczy Ilonka kitűnően előadott kupléival. De nem feledkezhetünk meg Gyenes Eta bájos közvilágítással előadott monológjáról, Réti kellemes baritonjáról és Hubay kacagató mókáiról.

Vasárnap Kaldelburg „Arany Kakas”-ában gyönyörködött a közönség és pedig a mi nálunk sajnos ritkaság számba megy, — szépszámú közönség. — Az összes közreműködők igyekeztek feladatukat — a közönséget derűt hangulatban tartani — kitűnően megoldani, — különösen jeleskedtek ebben Veszprémi és Györi Tusi.

Hétfőn ünnepi estéje volt Szécsény intelligens műpartibanak. — Herczeg Ferenc „Kivándorló”-ja került színre. Itt volt alkalomunk meggyőződni arról, hogy Tóvári társulataiban milyen igazán kiváló erők vannak. Pálfalvi szerepében Kovách olyan alakítást mutatott be, hogy az egy fővárosi színháznak is becsületére vált volna.

Megváltjuk kis vidéki színpadon nem vagyunk szokva ilyen elegáns, könnyed és mindamellet megkapó realismusu játékhöz. — Méltó partnerei voltak V. Losonczy Ilonka, Lévay, Veszprémi és Hubay.

Keddén Kövessy régi de jó bohózatát a „Primadonnát” mutatta be a társulat majdnem telt ház előtt. — Ezúttal mutatkozott be először a társulat komikája Tóváriné, kinek mesteri kacagató játékát sok taps ju-

talmazta. A miben különbözött kivették részket: Losonczy Ilonka, Kovách, Lévay, Veszprémi és Hubay is.

Szerdán este a budapesti vígszínházban most is műsoron lévő „Kis cukros” című meglehetősen frivol vígjátékot adták. — A nézőtérben többnyire csak hölgyeket láttunk, a kik pirulva bár, de mégis igen jól mulattak.

Szinte felesleges megdicsőírnünk Kováchot és Veszprémit, — Hubayt a kitűnő komikust, igen kedvesek voltak a női szereplők úgy a címszereplő Tóváry Margit, Györi Tusi, Gyenes Eta és Várnai Rozsi.

Mint értesülünk a társulat derék és agrilis igazgatója, a társulat kiegészítése céljából Budapesten időzik, s már szerződötlettel is egy kitűnő primadonnát Miklós Dóra személyében, kinek játékát és énekét már pár nap mulva élvezhetjük.

H I R E K.

„Szécsényi Hirlap”

1911. január hó 1-ével új előfizetési nyitottunk lapunkra.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre ... 8 K. — fill.

Fél évre ... 4 K. — fill.

Negyed évre ... 2 K. — fill.

Egyes szám ára ... — 16 fill.

Felkérjük mindazon tisztelt előfizetőinket, kik előfizetési díjakkal hátralékban vannak, hogy azokat a csatolt utalványon kiadójavatalunknak okvetlenül beküldve s iveskedjenek.

Uj politikai lap Losoncon. Mint már régebben jeleztük „Losonczy” cím alatt Losoncon egy új politikai lap indult meg, melynek szerkesztésére Dr. Sacher Aladá ügyvéd a Losonczy Ujság volt szerkesztője vállalkozott.

Ugy látszik nagy ambícióval látják ezen új lap szerkesztéséhez, amennyiben mint a

mutatványzámban jelzik dr. Sacheren kívül dr. Oppenheimer Ferenc és dr. Beheim Imre társszerkesztőkül dr. Bodor Aladár pedig főmunkatársul szerepelnek. A mutatvány és első szám minden jót ígérnek.

Az 1911. évi esküdtek évi lajstromát a hgyarmati kir. törvényszék elnöke a múlt napokban küldötte meg az illetékes hatóságnak és valamennyi község előjáróságának. Ezt a lajstromot dr. Kubinyi Lajos kir. törvényszéki elnök elnöklété alatt Kletzár Lajos kir. törvényszéki bíró, hgyarmati Baintner Ottó, Áninger László és dr. Sztranyovszky Sándor tagokból álló bizottság, melynek jegyzője dr. Vecsey Gyula kir. törvényszéki jegyző állította össze. Ezen lajstromban felvettek közül lesznek a március, június, szeptember és decemberi esküdszéki cikluson szolgálatot teljesítő esküdtek kisorsolva. Azok kik az esküdszéki szolgálat alól felmentésre a törvény szerint igényel birnak, nevüknek a lajstrom leendő törlése iránti kérelmükkel a törvényszék elnökéhez fordulhatnak, aki e tekintetben végérvényesen határoz. A szolgálati lajstromnak negyedévenként sorshuzás ujján történt megállapítása után, a kisorsolt esküdt a törvény által biztosított mentesség okából már felmentést nem kérhet.

A penzintézeti tisztviselők ordo-
kobon A penzintézeti tisztviselők iránti nemes érzésének s szeretetének, egy újabb követésre méltó példáját mutatja be Sándor Móric, a szécsényi takarékpénztár igazgatója, amidőn a vezetése alatt álló intézet tisztviselőinek teljes nyugdíjigényét 40 évről 30 évre kívánja leszállítani, de a ki 30 év után munkaerejének birtokában az intézethez tovább akar szolgálni, az a harminc éven felül szolgál minden esztendő után a teljes törzsfizetésen kívül mellékjárulékaiknak 10 százalékát is nyerő nyugdíjat.

Ha tehát valaki 40 évet szolgál az intézethél, az minden addig összes illetményeivel mehet nyugdíjba!

Mint hogy a takarékpénztár igazgatósága,

magyar inkább a kard mesterségét üzven szivesen hagyta a zenei mesterséget külön rendnek, régebben a hegedűsök rendjének, ujabbán a cigányoknak. — A cigányok Nagy Lajos uralkodása alatt jöttek be hazánkba és csakhamar átvették a zene mesterségét. Barna Miska volt a legkiválóbb mesterük. Ez Csáki Imre szepesváraljai biboros udvari cigánya volt 1737-ben.

Eszerint régi lópapjaink is kedélyesen berendezkedtek. Ez természetes is, papoknál volt a jó magyar bor, ez pedig cigány nélkül nem lehet elképzelni.

Barna Miska arról is nevezetes, hogy neki volt unokája a híres Czinka Panna: Az országra szóló mádi bálakon hegedült Bihari János a XIX-ik században, a harmincas-ötvenes években Róka Károly ünt ki, ez hegedülte el Paskievecznek Megvirrad még valahá kezdetű nótát. A cigány zenénket szintén jó oldalról ismerik a külföldön. Hatásáról meg lehet ismerni, hogy hány a magyar ember és hány az idegen a teremben. A magyar szinte megáll az étkezésben leteszi a kést, villát s észrevétlenül szinte átengedi magát a zenének.

A mostani cigányok között elsőhelyen említendő a nóta király Dankó Pista ezer nótájával. Ő szerzette a következő dalkin-

cseket. Rám sem nézett, Mind azt mondják nincs Szegeden boszorkány. Eltörött a hegedűm. Most van a nap lemenőben stb. stb. Mit írjak ezekről, semmit, beszélnek ezek eleget önmagukról. Ismerem egy embert a ki sohasem irt alá váltót senkinek de mikor Most van a nap lemenőben című nótát egy elég híres vidéki cigány eljátszotta neki váltóval fizetett s hozzá jó váltóval. Akármelyik takaréknak adna rá.

A cigányok naturálisták. Sokan a kottát nem ismerik, sőt idegenkednek tőle. Kiváló gyakorlati talentumot árulnak el a hatásos dolgok kiválasztásában, — a mit azonban ha tulságba visznek, — sokat levon a nóta hatásából, — ezt sajnálattal tapasztaljuk a mókázó Rácz Laci muzsikájában.

Meg kell emlékeznünk a Kuruc kor gyönyörű nótáiról és zenéjéről is. Ennél szebbet fül alig hallott. Ha bánatot valaki lefestve élvezni akar, vegye elő a kuruc nótákat. „Végig mentem az ormódi temetőn” valódi tősgyökeres tipikus magyar nóta. Ott van Rákóczi siralma szebbet aligha kívánhat a fül.

Jön azután nemzeti életünk világos ideje az önvédelmi harc-kora, 1848. Midőn a nemzetet majdnem minden elhagyta, midőn a jövőben megrendült hite és bizalma, akkor

is a művészettel, a költészettel a zene vizsgáló enyhet reményt adó muzsáinak él. S minél nagyobb fájdalmat érez a nemzet szomorú sorsa felett annál hűségesebb ápolója fentartója a nemzeti érzésnek a nóta és a zene, míg végre is kitört egész Európát bámulatba ejtő nemzeti lelkesedés.

Kossuth Lajos azt üzente

Elfogyott a regimentje isteni ígékben.

Hosszu pausa, az önvédelmi harc után jön a népies irányú dal és zene megnyilvánulása, a népdalok ezer és ezer alakjában. Ilyenek a Sárga csikó, Megkövetem a téns nemes vármegyét, Nagypénteken mossa holló a fiát, Kitették a holtestet az udvarra, Seprik a pápai utcát srb.

Leszörve e lényeket ejmondhatjuk ezek után, hogy a zenénk tüzelte harcba a nemzetet szabadsága megvédésére, önvédelmére. Zenénk siratta meg a nemzetet ért romlásokat, veszedelmeket. Ugyancsak a zene szólt a hujdosók meglátó siralmaiban. De bennünk ujong a nemzet, bennünk szeret a nemzet és bennünk fognak beszélni ma este kedves táncosaink is ekképen:

Nincs édesebb mint a tánc

A bábám karja könnyű lánc.

megvan arról győződve, hogy amit Sándor Móric akar az intézetnek csak hasznára lehet, a humanus intézkedést legnagyobb készséggel fogja határozattá emelni. — Sándor Móric ezen elhatározásával csak fokozza a tisztviselőknek iránta eddig is érzett szeretetét és ragaszkodását s igazán példát vehetnek a többi pénzüzetek is. Ily nemes elhatározással egyrészen mindkét részben kedvezően volna megoldható a pénzüzeti tisztviselők régi idő óta vajdó nyugdíjkérdése

Uj vasut meggyenkben. Előmunkálati engedélyt nyert dr. Hagymási Dénes budapesti lakos, a m. kir. államvasutak Lozonc állomásából kiágazólag, Mucsiny község érintésével Kis- és Nagyromhányig, illetve az ottani kőszénbányáig vezetendő szabványos nyomtáru gőzüzemű h. é. vasutvonalra. Az építési munkálatokat Pallós Ignác budapesti cég már a kora tavaszal meg fogja kezdeni.

Az adóvégrehajtások szünetelése. Lukács László pénzügyminiszter a népszámlálás sikeres keresztülvitele céljából elrendelte, hogy január havában állami egyenes adó miatt végrehajtást ingóságokra egyáltalán ne fogathatósítsanak. Az adókezeléssel és behajtással megbízott községi és városi közegek ugyanis ezen idő alatt népszámláló biztosok és felülvizsgálók is akiknek közreműködése a rendelet szerint annál is inkább kívánatos mert a számláló-lap ezuttal az adójára vonatkozó adatokat is fogja tartalmazni. Nem tudjuk, hogy miként egyeztethető ez össze azzal az ígérettel, amely szerint a népszámlálás adatait adózás céljaira nem használják.

A vonat kerekkel között. Salgótarjánban a vasúti síneken haladtak Krecsmár József, Neugebauer János és Kláber János s későn vették észre, hogy egy mozdony és egy vonat közé kerültek. Mig Kláber János kisebb sérüléssel megmenekült, addig Krecsmár József és Neugebauer János, kik a mozdony elől igyekeztek menekülni, a vonat kerekerei alá kerültek. Neugebauer sulyos sebeivel a kórházban ápolják, Krecsmárt a vonat mintegy 1 és fél kilométerre magával hurcolta s a szó szoros értelmében szétdarabolta.

Megült gyermek. Márkháza pusztán br. Sóllymossy Jenő kocsisának neje, Miklovszky Mária 1 és fél éves János nevű fiát feltette a sütőcsőre melegedni s ő az alatt ment a dolgát végezni. A gyermek közben rábukott a tűzhelyre, az ott levő vizet felborította s a forró gőz sulyos égési sebeket idézett elő. Rövid szenvedés után meghalt.

Lőw Sándor kamarai szállító, Augusztá kir. Fenségeinek udvari szállítója

most lette közszemlére azokat a kincseket érő ékszer-garnitúrát, amelyet a kereskedő ifjak jótékonycélu sorsjátékainál a szerencsés nyerő kap. Lőw Sándor József körut 81 számú pazar kirakata előtt állandóan nagyközönség gyönyörködik a fejedelmi ékszer-garnitúrában.

Ma már mindenki tudja, hogy lakást, butorozott szobát, illethelyiséget bérelni, kiadni, ingallant úgy a fővárosban venni, eladni, csak Huszár Á. hirdetési iroda útján lehet. Budapest V. Zrínyi utca 1. Gresham palota. Válaszbélyeg. Legmegbízhatóbb vállalat. Elsőrangú ajánlatok.

CSARNOK.

A CSOKOR.

Irtó Horváth Rezső.

I.

A szivarfüsttől és parfümillattól teljes levegőjű szalonban vig, kedélyes társaság volt együtt. Léha, üresfejű ficsurak akartak szellemeskedni, ötletekkel teli beszédeket elmondani, ami azonban egyiküknek sem sikerült. De hiszen nem is olyan nagy csoda: szegény szalonfiguráknak egyebük sem volt az élesrevasalt nadrágjukon, hófehér kézfűzőjükön és gallérjukon és kifogástalan kikéfélt és kivásalt szmokingjukon kívül, azaz dehogyan is nem: az üres fejük . . .

Szóval, a szellemes mondások sehogy sem akartak sikerülni, hiába próbálta már meg vagy harmadszor Kende, a banktisztviselő, sehogy sem tudott egy ici-picike rövid tőszót összehozni, kiszorítani.

Pedig a Hajós Mariska nevenapjára még a statisztikát is részletesen áttanulmányozta, hogy csak össze tudjon állítani valami közepes dikciót, amibe az ötleteket ő maga fogja belevinni. Talán éppen ezért nem sikerültek a próbálkozások.

Mariska, az est starja, az ünnepelet leányzó, kacagva szemlélte az őt állandóan körülrajongó szalonfigurák nagy dilemmáját s nem kisebb fölülését és — noha gyakran leintette azokat — jót mulatott azoknak konok állhatatosságán.

A társaság mindazonáltal elég jó hangulatban volt együtt. Az urak jobbára egymás között szórakoztak, míg a leányok, akik nem kevés számban jelentek meg a nevezetes estélyen, többnyire jelen nem levőket szapulták, amit ugyan teljesen fölösleges lenne leírnom, mert tudja mindenki, hogy az ilyen jour-prié-ken mi minden megyen végbe.

A házikisasszony, a hájos, alig tizen-

nyolc éves Mariska, végtelenül kedves volt a vendégeihez. A sok jó kívánatot, amellyel elhalmozták, figyelmességgel és kedvességgel igyekezett hálásan viszonyozni s különösen — mint illik — az urak érezhető magukat leginkább a kegyei által kitüntetteknek.

Néha-néha meg-megszólt a rózsás ujjainak csapkodása alatt a zongora is, bele-sírva néhány melódia a vidám, egészséges kacagás, vig lárna közé.

Bánattól mentes, könnyöd melódiák suhantak föl, a kellemes hangulat gondallanabbá lételetét még inkább fokozván s e melódiák sokáig ott usztak, ott kerengtek a bődítő illatoktól telített levegőben.

Egyszer azonban a bogaras Szelégyinek valami észbe jutott. Pózba vágta magát és rettenetes komoly képet csinálva (mintha legalább is az ő apját ütötték volna agyon a boldogasszonyfai erdőben,) sétált egyenesen a házikisasszonyhoz intézte:

— Mivel pedig a vendégeknek virág is dukál, tisztelettel vagyok bátor szerény előterjesztést tenni, miszerint:

— Igen, igen! Kérünk virágot! Virágot kérünk! Kérek én is virágot! hangzott össze-vissza és pár perc alatt az egész társaság talpon volt.

Mindenki az egyik nipp-asztalkán heverő felé igyekezett s már-már az a rettenetes veszély fenyegette a drága, elegáns csokrokat, hogy a profán kezek által szétzedetnek, amikor a házikisasszony mosolygós képpel feszült a merénylők elől:

— De bizony ezekből egy szálát sem kapnak! — mondotta kedvesen, miközben hájosan ingatta barnafürtös fejcskáját. — Hanem . . .

Hanem abban a pillanatban — belépett a mentőangyal, akarom mondani: a cseléd és egy jókora csokrot hozott; csupa szegfű- és krizsantén-szálakból összeállítva.

— Ah! — hangzott a csodálkozás fölkiáltása, vegyesen férfi- és női ajkáról.

— Ki küldi? kérdezték a kíváncsiabbak.

— Mindjárt megnézem szólta Mariska és elvevő a cselédétől egy kicsi boritékot, gyorsan szakította fel azt, Kissé összeráncolta alabástrom homlokát, amikor a nevet elolvasta, de aztán hirtelen ismét előmlöt rajta a vigság, a mosoly és nevetve szólt a társasághoz:

— Az a poéta gyerek küldi; tudják az a Németh, a ki tárcákat ír a „Hiradó”-ba. No, ez éppen kézre jött!

S aztán egy vandál durvasággal, érzékellenséggel tépve szét a csokrot és osztotta szét az urak között, akik hálásan köszönték meg azt . . .

KLEIN SAMU vaskereskedő SZÉCSÉNY.

Egyedüli elárusítás

a „Seg” száraz lámpák-nak

A legtöbb kultur-államban szabadalmazva van. Ég folyadék, bél, szag- és vezeték nélkül.

Elalszik: ha feldül, ha padlóra esik, ha egy tollaságyba esik, ha szénába esik.

Vadászfegyverek, konyhaberendezések, festék- és lack nagyválasztékban.

II.

Valahol, egy csöndes, rideg kis hónapos szobában egy, hosszuhaju, ábrándos tekintetű ifju ült a pislogó lámpa mellett és miközben ujjait hosszú hajába furta, felsőhajtott:

— Talán már meg is kapta a csokrot. És talán megőrül neki . . .

Majd ököbe szorult a keze és megvillámlott szelid kék szeme.

— Kell, hogy örüljön neki! Kell, hogy szívesen vegye! Hiszen az utolsó pénzemen vettem, hogy örömet szerezzek neki . . . Az utolsó pénzemen — és most meg kell koplalnom azt az öt koronát! . . .

A n. e. közönséget tisztelettel értesitem, hogy bór- és fűszerüzletemet a Deutsch-fele hazból szemben levő saját házamba helyeztem át.

Tisztelettel

Reiner Mór.

595—910. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sziráki kir. járásbíróságnak 1909 évi Sp. 1533. szám végzése következtében dr. Gere Jenő ügyvéd által képviselt Gedői Péter javára 645 K. 56 fill. s jár. erejéig 1909 évi jul. hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1582 K. összegű következő ingóságok u. m.: butorok, ruhák és ágyneműek nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1910-ik évi V. 3887 számú végzése folytán 565 kor. 56 fill. hátr. tőkekövetelés ennek 1909 évi juni. hó 15 napjától járó 5% kamatai, 1% vállódió eddig összesen bírósággal már megállapított és 5 kor. 20 fill. árverés kiütési-díj költség erejéig Pető községhen leendő megtartására 1911 évi január hó 10-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbit ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908 évi XLI. t.-c. 20 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi dec. hó 10-én.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

Bérbeadó ház!

Szécsényben, a BRÓZMAN LAJOS-féle Nyár-utcai sarokház, mely 3 szobából, konyha, éléskamra, fűskamra, nyári-konyha és konyha-kertből áll.

bérbeadó.

Értekezhetni:

Kirberger István ácsmesternél, Szécsényben Kertalja-utca.

Elsőrendő

poroszköszén és felvágott fa

jutányos árban kapható, házhoz szállítva, kisebb-nagyobb mennyiségben

VÁRADI REZSŐ

mész- és vegyeskereskedőnél

Szécsényben.

Glattstein Adolf, Szécsény

könyvnyomda, könyv- és papirkereskedés
M. kir. dohány- és szivararuda.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát író-, rajz-, irodai- és iskolai felszerelésekben. — Könyvnyomdai munkák jutányos áron készülnek.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesitem nagyérdemű közönséget, hogy Szécsényben, az Otsenás-féle házban (Rakóczi-ut. 44. szám alatt.)

gazdasági- és varrógép-üzletet nyitottam.

Raktárom tartom: az összes gyártmányu gazdasági-gépet és bármily rendszerű varrógépet, melyeket **ugy készpénzért, mint kényelmes részletre is** belehet szerezni.

Becsés partfogásért esedezik mély tisztelettel

Glausiss Béla, gazdasági és varrógépkereskedő
Szécsényben (Nógrádm.)